

Sprawozdanie z lekcji próbnej

Bangladesz to jeden z największych producentów odzieży na świecie. Jej głównym odbiorcą jest Unia Europejska.

W dniu 24 czerwca 2015 roku w Zespole Szkół z Oddziałami Integracyjnymi i Specjalnymi nr 2 im. Zdobywców Monte Cassino w Poznaniu odbyła się lekcja wychowawcza, podczas której nauczyciel mgr Tomasz Sadowski zrealizował scenariusz przygotowany przez dr Katarzynę Sadowską i mgr Tomasza Sadowskiego, a rekomendowany przez dr hab. prof. UAM Kingę Kuszak, opiekunkę merytoryczną projektu **EDUKACJA GLOBALNA EFEKTU DOMINA** (dla szkół podstawowych i gimnazjów) z ramienia WSE UAM w Poznaniu. Lekcja wychowawcza odbyła się w klasie IVa, której wychowawczynią jest mgr Elżbieta Rennert.

Pan Tomasz Sadowski uczy w ZSzoLiS nr 2 historii oraz historii i społeczeństwa, więc w sposób naturalny nawiązał do problemów poruszanych przez niego podczas lekcji. Na wstępie przeprowadził z uczniami rozmowę na temat *Konwencji o prawach dziecka* i różnic kulturowych pomiędzy ludźmi z rozmaitych stron świata. **Prowadzący przygotował prezentację, w której ukazał Bangladesz jako bardzo gęsto zaludniony kraj**, wykorzystał też fotografie pozyskane z internetu, obrazujące różnice pomiędzy gęstością zaludnienia w Polsce i Bangladeszu. Wskazał na mapie Bangladesz i porównał wielkość jego terytorium z obszarami innych krajów Eurazji. Po przedstawieniu przez nauczyciela najważniejszych problemów **uczniowie**

w trakcie rozmowy odpowiadali na pytania dotyczące sytuacji rodzin i emocji ukazanych na fotografiach z Bangladeszu. Uczniowie doszli do przekonania, że dziecko z Bangladeszu przedstawione na fotografii jest ukazane w innej sytuacji niż dziecko żyjące w Polsce.

Na kolejnym etapie lekcji nauczyciel poprosił uczniów o **przečyctanie fragmentu e-maila od Shanty – dziewczynki z Bangladeszu.** Zwrócił uwagę, że Shanta opowiada o swoim dzieciństwie, o tym, czym się na co dzień zajmuje i w jaki sposób zdobywa wykształcenie. Nauczyciel powiedział dzieciom, że jest to dziewczynka dwa lata młodsza od nich, a napisała do polskich uczniów dzięki temu, że fundacja kierowana przez Dominikę Kulczyk ofiarowała szkole w Dhace komputer. Dzieci z Dhaki na co dzień w domach nie mają dostępu do internetu, a e-mail Shanty był pisany z pomocą nauczyciela w szkole.

Po odczytaniu listu zapadła cisza. **Dziesięcioletni uczniowie ZSzoLiS nr 2 byli wyraźnie poruszeni historią koleżanki z Bangladeszu.** Uczniowie, uznawszy sytuację pracującej rówieśniczki z Dhaki za wyjątkową, wyrazili zaniepokojenie reportażem TVN i bardzo zależało im na tym, by „zobaczyć Shantę na filmie”. Po projekcji fragmentów reportażu dzieci zwracały uwagę na to, że Shanta mieszka tylko z babcią i że nie ma butów. Byli zdziwieni kwotą wynagrodzenia,

Ogromny problem Bangladeszu stanowi przeludnienie. W kraju dwa razy mniejszym niż Polska żyje 150 milionów ludzi, z czego 30% – poniżej progu ubóstwa.

którą inna dziewczynka, zatrudniona w fabryce obuwia, otrzymuje miesięcznie za swoją ciężką pracę. Uczniowie podkreślali, że dziecko za wyprodukowanie pary kłapek otrzymuje równowartość 10 gr, „a za to nie można przecież nic kupić”. Nauczyciel zwrócił także uwagę uczniów na to, że bangladeskie dzieci pracujące w fabryce butów muszą wyprodukować dziesięć par obuwia, by zarobić równowartość 1 zł.

W dalszej części lekcji uczniowie pytali o szkołę Educo – o jej skromne wyposażenie, o to, kto może do tej szkoły chodzić, o nauczyciela tej szkoły (również o to, ile ten nauczyciel zarabia za swoją pracę). W podsumowaniu lekcji nauczyciel poprosił uczniów o wskazanie najistotniejszych problemów, z którymi borykają się bangladeskie dzieci „żyjące na dwie zmiany” oraz o udzielenie odpowiedzi na pytanie: **Jak my możemy pomóc młodym mieszkańcom Bangladeszu?**

Wśród problemów uczniowie wymieniali: „brak butów”, „brak jedzenia”, „brak zwierząt domowych – pupili”, „brak możliwości zabawy ze względu na brak czasu”,

„brak zabawek”, „brak czystości w miejscu pracy”, „małą i inną od naszej szkołę” oraz wiele trudności wynikających z przeludnienia i warunków życia codziennego odmiennych od znanych z Polski. W odpowiedzi na pytanie dotyczące możliwości udzielenia pomocy uczniowie proponowali: „zbiórki pożywienia, odzieży, zabawek i książek” (uczniowie martwili się o to, jak dzieci z innego kraju zrozumieją książki w języku polskim); zwracanie uwagi na metki kupowanych produktów („Jak kupimy coś z Bangladeszu, pomyślimy o dzieciach, które to zrobiły.”); „zbiórkę lekarstw i specjalnych strojów zabezpieczających dzieci w trudnych warunkach pracy”.

W ramach zadania domowego dzieci z klasy IVa w czasie ostatnich dni roku szkolnego 2014/2015 miały **odpisać na e-mail Shanty i przesłać swoje odpowiedzi na adres organizacji Educo.**

Katarzyna Sadowska

ZESPÓŁ SZKÓŁ Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI I SPECJALNYMI NR 2

ZSzOlIS nr 2 w Poznaniu to szkoła kreowania aspiracji edukacyjnych dzieci i młodzieży. Jej misją jest wszechstronny rozwój młodego człowieka, wychowywanie do świadomego dokonywania wyborów, osiągania sukcesów szkolnych i uczestnictwa w życiu publicznym. Szkoła stwarza warunki do uzyskania wykształcenia na wysokim poziomie oraz rozwoju zainteresowań.

